

**A Kúria
mint másodfokú bíróság
í t é l e t e**

Az ügy száma: Kf.V.39.033/2020/12.
A tanács tagjai: dr. Mudráné dr. Láng Erzsébet a tanács elnöke
dr. Banu Zsoltné dr. Szabó Judit előadó bíró
Ságiné dr. Márkus Anett bíró

A felperes:
A felperes képviselője:
Az alperes: Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság
Hatóság
(1125 Budapest, Szilágyi Erzsébet fasor 22/C.)
Az alperes képviselője: Dudás Hargita Zavodnyik Ügyvédi Iroda
(1036 Budapest, Lajos u. 66., eljár:
ügyvéd)

Az alperesi érdekelt:
Az alperesi érdekelt képviselője: ()
() valamint
()

A per tárgya: adatvédelmi ügyben hozott - NAIH/2019/214/23.
számú - közigazgatási határozat jogszerűségének
vizsgálata
A fellebbezést benyújtó fél: A felperes, 44. sorszám alatt
A fellebbezéssel támadott határozat: A Fővárosi Törvényszék mint elsőfokú bíróság
2020. február 25. napján meghozott
101.K.700.342/2019/40. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a Fővárosi Törvényszék 101.K.700.342/2019/40. számú ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 40.000,- (Negyvenezer) forint, az alperesi érdekeltnek 20.000,- (Húszezer) forint fellebbezési eljárási költséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 40.000,- (Negyvenezer) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

- [1] A Pesti Központi Kerületi Bíróság 2018. október 19. napján számon (nem jogerős) ítéletet (a továbbiakban: ítélet) hozott a jelen per felperese, mint alperes és a jelen per alperesi érdekeltje, mint felperes közötti birtokvédelmi ügyben. Az ítélet alapján az alperesi érdekelt belső ügyviteli dokumentumot készített, hogy a közte és a felperes között kialakult helyzet ismertetését a riasztásra kiérkező hatóságok - különösen a rendőrség - számára elősegítse. 2018 őszén két belső ügyviteli dokumentum készült, az egyik 2018. október 30-ai keltezéssel, a másik 2018. november 14-e után. A belső ügyviteli célú dokumentumot az alperesi érdekelt szám alatt található bankfiókjának a vezetője az ítélettel együtt megkapta. A bankfiókban az élőerős vagyonsvédelmet a perben nem álló (a továbbiakban: Kft.), a távfelügyeleti vagyonsvédelmi feladatokat a perben szintén nem álló (a továbbiakban: Zrt.) látta el.
- [2] A felperes 2018. november 14. napján megjelent az alperesi érdekelt szám alatt található bankfiókjában ügyintézés céljából. Az alperesi érdekelt fiókvezetője felszólította a felperest a bankfiók elhagyására, aki ennek nem tett eleget, így a fiókvezető pánikriasztást adott le. A pánikriasztásra mind a rendőrség, mind a Zrt. munkavállalója a helyszínre érkezett. A belső ügyviteli dokumentumot a fiókvezető a riasztást követően kapta meg az alperesi érdekelt központjából. A kísérőlevélben az alperesi érdekelt felhívta a fiókvezető figyelmét, hogy a belső ügyviteli dokumentum a vagyonsőrök számára nem publikus, ők azt nem ismerhetik meg. A fiókvezető az ítéletet továbbította a helyettesének, aki azt kinyomtatta, majd átadta a Kft. alkalmazásában álló vagyonsőrnek, aki rápillantott a kinyomtatott ítéletre, majd félbehajtotta azt és átadta az egyik eljáró rendőrnek. A Kft. alkalmazásában álló vagyonsőr a dokumentumba nem olvasott bele, annak tartalmát nem ismerte meg, azt a fiókvezető-helyettes kérésére csak átadta az eljáró rendőröknek. Miután a fiókvezető-helyettes visszakapta az ítélet nyomtatott példányát, megsemmisítette azt. Sem az ítélet, sem a belső ügyviteli dokumentum nem került továbbításra a Zrt. vagy közvetlenül a munkavállalói részére. A Zrt. alkalmazásában álló biztonsági őr részére a bankfiókban tartózkodása során semmilyen dokumentumot nem adtak át. A Zrt. helyszínén megjelent biztonsági őr - a perben tanúként meghallgatott a felperessel folytatott párbeszéd során birtokvédelmi papírra utalt, ezt a felperes hangfelvételen rögzítette.
- [3] A felperes az alpereshez 2019. január 3. napján érkezett beadványában adatvédelmi hatósági eljárás megindítását kérte, mivel az alperesi érdekelt az ítéletet, illetve az abban található személyes adatait 2018 novemberében a tájékoztatása nélkül, megfelelő cél és jogalap nélkül továbbította a Zrt.-nek. Ennek alátámasztására előadta hogy 2018. november 14-én a Zrt. munkavállalója az alperesi érdekelt szám alatt található bankfiókjának vezetője által leadott riasztást követően az ítéletre is hivatkozott („itt a birtokvédelmi papír”), amikor felszólította a bankfiók elhagyására, amelyről a felperes hangfelvételt is készített. A hangfelvételtre hivatkozva előadta, hogy a Zrt. helyszínén jelenlévő munkavállalója szóban úgy nyilatkozott, hogy „a birtokvédelmi papírt” körlevélben megkapták.
- [4] Az alperes az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény (Infotv.) 60. § (1) bekezdése alapján megindította az adatvédelmi hatósági eljárást az alperesi érdekelttel és a Zrt.-vel szemben, az eljárás során nyilatkozatokat és kamerafelvételt szerzett be, s a felperes benyújtotta az általa készített hangfelvételt. Az eljárás eredményeként 2019. április 30. napján hozta meg a NAIH/2019/214/23. számú határozatát, amelynek rendelkező része I. pontjában a jogellenes adatkezelés miatti elmarasztalásra

irányuló kérelemnek helyt adott és megállapította, hogy az alperesi érdekelt a felperes személyes adataival összefüggésben megsértette a természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 95/46/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/679 (2016. április 27.) rendelet (a továbbiakban: GDPR) 6. cikk (1) bekezdését, mivel jogalap nélkül tette lehetővé az ítéletbe való betekintést harmadik személy számára. A határozat rendelkező részének II. pontjában elutasította a kérelem arra irányuló részét, hogy tiltsa el az alperesi érdekeltet a felperes személyes adatainak a tájékoztatása és hozzájárulása, valamint ok és cél nélküli harmadik személyek részére való továbbításától. A határozat rendelkező részének III. pontjában elutasította a kérelem arra irányuló részét, hogy kötelezze a Zrt.-t az ítélet törlésére, valamint annak hitelt érdemlő igazolására. A határozat rendelkező részének III. pontja szerinti elutasító döntésre vonatkozó indokolásában megállapította, hogy a felperes a Zrt. alkalmazásában álló vagyonőrrel folytatott beszélgetés alapján feltételezte, hogy a Zrt. részére továbbították az ítéletet és az kezeli azt. Az alperesi érdekelt és a Zrt. azonban egybehangzóan úgy nyilatkoztak, hogy a Zrt. nem kezeli az ítéletet. Az alperesi érdekelt fiókvezetője nyilatkozata szerint szóban tájékoztatta a vagyonőröket a birtokvédelmi perről, így a vagyonőr feltehetően összekapcsolta ezen információt az eljárási utasításban foglaltakkal, mivel abban kifejezetten szerepeltek utasítások arra az esetre, ha a riasztás az alperesi érdekelt valamely bankfiókjából érkezik. A határozat indokolásában utalt arra, hogy a kamerafelvételek a nyilatkozatokat alátámasztják, vagyis, hogy a bankfiókban az alperesi érdekelt nem bocsátotta a Zrt. alkalmazásában álló vagyonőr rendelkezésére az ítéletet, mivel részére a fiókban tartózkodása során semmilyen dokumentum nem került átadásra. Az alperes az eljárás során beszerzett bizonyítékok alapján megállapította, hogy az alperesi érdekelt nem továbbította a Zrt.-nek vagy közvetlenül a Zrt. munkavállalóinak az ítéletet vagy a belső ügyviteli dokumentumot, így az ítélet vonatkozásában nem végez adatkezelést.

A kereseti kérelem és a védírat

- [5] A felperes keresetében kérte az alperesi határozat megváltoztatását oly módon, hogy a törvényszék kötelezze a Zrt.-t, mint adatkezelőt a kifogásolt ítélet törlésére és a törlés hitelt érdemlő igazolására. A 2019. szeptember 24. napján benyújtott keresetváltoztatásában elsődlegesen fenntartotta az eredeti kereseti kérelmét, másodlagosan kérte az alperesi határozat megsemmisítését, és az alperes új eljárás lefolytatására kötelezését. A per első tárgyalásán tett nyilatkozata szerint (23. sorszámú jegyzőkönyv) az elsődleges kereseti kérelme irányul az alperesi határozat megsemmisítésére és új eljárás elrendelésére, másodlagos kereseti kérelme pedig az alperesi határozat megváltoztatására, az ítélet törlésére és annak hitelt érdemlő igazolására kötelezésre. Kereseti kérelmének indokaként hivatkozott arra, hogy az alperes a tényállást nem megfelelően állapította meg és a bizonyítási indítványait figyelmen kívül hagyta. A keresetlevél 7. pontjában előadta, hogy az ítélet átadását kétséget kizáróan igazolja a közigazgatási eljárásban becsatolt hangfelvétel, a 8. pontjában pedig arra mutatott rá, hogy a tények és az általa csatolt hangfelvétel „önmagukban igazolják a birtokvédelmi papír” alperesi érdekelt részéről a Zrt.-nek történő átadását, amelyre „körlevélen keresztül került sor”. Kifejtette, hogy a „birtokvédelmi papír (azaz a birtokvédelmi ítélet) valóban ott volt”, az az alperesi érdekelt alkalmazottjától került a Kft. biztonsági őréhez, „majd a rendőrség járőreihez.” Ennek kapcsán előadta, hogy a „Zrt. biztonsági őrének nyilván megmutatták, vagy átadták, sőt ezen felül annak számára hivatkozhattak is” az alperesi érdekelt alkalmazottai „nyilván szóban is” (keresetlevél 10. pont). Utalt arra, hogy a közigazgatási eljárás során megtekintette a bankfiók 2018. november 14-ei dátumú „csökkentett üzemmódú” kamerafelvételeit, amelyből a Zrt. kérésre biztonsági

őrének a mozgását, érkezését és távozását nem tudta kivenni, továbbá hogy a fiókvezető szobájában nincs kamera. A keresetlevélben és a perben bizonyítási indítványokat tett.

- [6] Az alperes védiratában a felperes keresetének az elutasítását és a felperes perköltségben történő marasztalását kérte. A határozatában foglaltakat fenntartotta, álláspontja szerint tényállás-tisztázási kötelezettségének maradéktalanul eleget tett.
- [7] Az alperesi érdekelt a felperes keresetének elutasítását és perköltségben történő marasztalását kérte, mivel az alperes határozata a jogszabályi rendelkezéseknek maradéktalanul megfelel, azt a tényállás teljes körű tisztázását követően, a bizonyítékok okszerű mérlegelésével hozta meg. Kiemelte, hogy a felperes keresetváltogatása érdemben nem vizsgálható, bizonyítási indítványai pedig részben elkéstek, részben pedig olyan tények vizsgálatára irányulnak, amelyek a határozat meghozatalához képest később keletkeztek.

Az elsőfokú bíróság ítélete

- [8] Az alperesi határozat jogszerűségének vizsgálatára irányuló keresetet az elsőfokú bíróság elutasította, mivel azt alaptalannak ítélte. Az ítélet indokolásában - utalva a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 43. § (1) bekezdés második fordulatára - megállapította, hogy a felperes 2019. szeptember 24. napján, azaz a keresetindításra nyitva álló határidőn túl előterjesztett keresetváltogatása a perben nem vizsgálható, a felperes határidőben kizárólag az alperesi határozat rendelkező részének III. pontját vitatta, így csak ennek jogszerűségét vizsgálhatta. Az ítélet indokolásában ezzel összefüggésben rögzítette, hogy „A perben nem volt vitatott, hogy 2018. november 14. napján, a perbeli napon a felperes megjelent a szám alatti alperesi érdekelti bankfiókban, ahol az alperesi érdekelt fiókvezetője felszólította a felperest a bankfiók elhagyására, aki ennek nem tett eleget, így a fiókvezető pánikriasztást adott le. A pánikriasztásra a rendőrség és a Zrt. munkavállalója a helyszínre érkezett. A perben az sem volt vitatott, hogy a Zrt. helyszínen megjelent biztonsági őre, a perben tanúként meghallgatott a felperessel folytatott, és a felperes által rögzített felvétel szerint azt mondta: „birtokvédelmi papír ott van, most kaptuk meg, ... de ott van, megkaptuk mi is”, továbbá, hogy „itt a birtokvédelmi papír. De meg van, mert mi is megkaptuk és körlevélen megkaptuk”. A felperes ennek alapján azt állította, hogy a birtokvédelmi papír a birtokvédelmi ítéletre vonatkozik, így érvelése szerint a Zrt. rendelkezik az ítélettel, ezért az annak törlésére irányuló kérelme megalapozott.”
- [9] Az elsőfokú bíróság mindezeket értékelve a perben kiegészített bizonyításra is figyelemmel az alperes határozatát a kereset alapján vizsgált részben nem ítélte jogsértőnek, a GDPR 6. cikkben foglaltak megsértése a határozati rendelkezés III. pontjával összefüggésben nem volt igazolhatóan megállapítható, ezért az alaptalan keresetet elutasította. A tényállás-tisztázása körében rámutatott arra, hogy az alperes beszerezte az eljárás alá vont alperesi érdekelt és a Zrt. nyilatkozatát, az előadottak egyezők voltak, az alperes megtekintette a kamerafelvételt és meghallgatta a hangfelvételt, amely bizonyítékok az alperesi érdekelt és a Zrt. nyilatkozatában foglaltakat támasztották alá, így az alperest a határozat meghozatala előtt további tényállás-tisztázási kötelezettség nem terhelte. A fiókvezető és a Zrt. vezérigazgatója tanúkénti meghallgatását, valamint a kamerafelvétel megtekintésével összefüggésben előterjesztett bizonyítási indítványt szükségtelennek tartotta, ennek indokát az ítéletben kifejtette.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

- [10] A felperes a fellebbezésében elsődlegesen kérte az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását a Kp. 110. § (2) bekezdése alapján, másodlagosan az elsőfokú ítélet megváltoztatását a Kp. 109. § (2) bekezdése alapján

akként, hogy a Kúria az alperes határozatának III. pontját semmisítse meg és ennek kapcsán kötelezze az alperest új eljárás lefolytatására. Kérte továbbá az alperes kötelezését a perköltség megfizetésére. Jogszabálysértésként azt jelölte meg, hogy az elsőfokú bíróság a Kp. 84. § (2) bekezdése alapján alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 346. § (4) és (5) bekezdésében foglalt tényállás megállapítási és indokolási kötelezettségének nem tett eleget, ezért az ítélete megalapozatlan és jogszabálysértő.

- [11] Perdöntő hibaként hivatkozott a bankfiókban 2018. november 14. napján készült kamerafelvétel beszerzésének elmulasztására, mivel az az alperesi iratok része, azonban az alperes nem terjesztette fel, így az elsőfokú bíróság nem tette a per iratanyagává. Álláspontja szerint emiatt jogsértő és megalapozatlan az elsőfokú ítélet, mivel az elsőfokú eljárás lényeges szabályainak megszegése a per érdemi eldöntésére a másodfokú eljárásban nem orvosolható módon kihatással volt. Előadta, hogy a kamerafelvétel bizonyíték arra, hogy az iratot 2018. november 14-én az alperesi érdekelt alkalmazottai átadták a Zrt. őrének, ami - álláspontja szerint - már önmagában a becsatolt hangfelvételtől is kiderül. Rámutatott arra, hogy egy érdemi irat hiányzott a peranyagból, amely az alperesi eljárás alapvető dokumentációja, így azt az elsőfokú bíróságnak hivatalból haladéktalanul be kellett volna szereznie. Érvelése szerint a Zrt. biztonsági őretől elhangzó „de ott van” kijelentés arra vonatkozik, hogy az ítélet a rendőrfőnök kezében volt, s ezt a kamerafelvétel is alá tudta volna támasztani. A Zrt. biztonsági őre tehát helyben is megkapta az ítéletet bizonyos időre, illetve elmondása szerint egy körlevél mellékleteként is. Ha a tárgyaláson a Zrt. biztonsági őre megtekinthette volna a kamerafelvétel releváns részét, más irányú lett volna a tanúvallomása.
- [12] Előadta, hogy a kamerafelvétel beszerzésére és lejátszására határidőben és indokolással együtt tett bizonyítási indítványt, mivel arra már az első tárgyaláson hivatkozott (utalt a 2019. október 24-ei első tárgyalási jegyzőkönyv 3. oldal első bekezdésében foglaltakra, az elsőfokú ítélet 7. oldal második bekezdésének iratellenességére), továbbá a 2019. december 10-ei tárgyaláson is kérte a kamerafelvétel megtekintését. Álláspontja szerint részben a kamerafelvétel hiánya, részben a törvényszék téves következtetése miatt téves az ítélet 5. oldalának utolsó bekezdése, amely szerint a tanú az őrutasításra gondolt. A hangfelvétel alátámasztja, hogy a Zrt. biztonsági őre az „ott van” kifejezéssel a rendőrség járőrére gondolt, akinek a kezében ott volt a birtokvédelmi ítélet. Ez a kamerafelvételen látható lett volna, s a tanács tagjai nem jutottak volna téves következtetésre. Kifogásolta a tényállás tisztázására vonatkozó megállapítást (elsőfokú ítélet 6. oldal 4. bekezdése), továbbá az elsőfokú ítélet 7. oldalának (helyesen 6. oldalának) utolsó előtti bekezdésében írtakat is, amely szerint „a perben meghallgatott tanúvallomása a felperes által előadottakat teljes egészében cáfolja.” Ezek kapcsán is hivatkozott a kamerafelvétel beszerzésének hiányára.
- [13] A tényállás tisztázása tekintetében mulasztásként hivatkozott az elsőfokú ítélet 6. oldal első bekezdésében foglaltakra, ott a bíróság egy 2019. március 7-ei fiókvezetői levélre utal, amely látszólag idézi a korábbi, 2018. november 14-ei fiókvezetői feljegyzést, azonban ez utóbbit nem csatolták be, miként a fiókvezető meghallgatása sem történt meg. Előadta, hogy banki ügyek intézése miatt jelent meg a bankfiókban, ahol a fiókvezető lekezelően kommunikált vele.
- [14] Álláspontja szerint az elsőfokú ítélet 7. oldalának második bekezdésében foglalt téves információk - miszerint a keresetében azt kívánta bizonyítani, hogy az ítélet a Zrt. részére már korábban megküldésre került, amely tény szempontjából a november 14-én történtek nem relevánsak - önmagában jogsértő határozatot eredményeztek. Ezzel szemben már a hatósági eljárásban a 2019. január 21-ei beadványában azt írta, hogy az alperesi érdekelt által az ítélet írásban, körlevélben, valamint személyesen 2018. november 14-én is a Zrt.-nek való átadásának tényét a hangfelvétel igazolja, továbbá javaslatot tett a közigazgatási hatóság eljárásban a fiókvezető tanúként történő meghallgatására, mivel a körlevélen felül, a továbbküldésén túl ő személyesen és papíralapon adta át az ítéletet a Zrt. biztonsági őrének.

- [15] Hivatkozott az alperesi határozat jogsértő voltára is, mivel hiányos a tényállás feltárása, az alperes nem bírálta el a 2019. április 17-ei dátumú beadvány 3. oldalán előadott 1., 3., 4. és 5. számú új hatósági kérelmeket, a legfőbb kérelmek esetén pedig téves következtetésre jutott.
- [16] A fellebbezésben indítványozta a kamerafelvétel beszerzését és a per tárgyává tételét.
- [17] Az alperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság érdemben helyes és megalapozott ítéletének a helybenhagyását és a felperes perköltségben marasztalását kérte. Álláspontja szerint a fellebbezés megalapozatlan. A Kp. 100. §-a tekintetében kialakult egyértelmű bírói gyakorlatra hivatkozva kifejtette, hogy a felperes által a fellebbezésben előadott tartalmi indokok nem vizsgálhatók, mivel túlmutatnak a tételesen megjelölt jogszabálysértésen, ezáltal a fellebbezés nem felel meg a Kp. követelményeinek. Rámutatott, hogy az elsőfokú ítélet a megjelölt jogszabályhelyek alapján akkor minősülhetne jogszabálysértőnek, ha nem tartalmazná a bizonyítékok mellőzésének az indokait. Előadta, hogy jelen másodfokú eljárásban nem vizsgálható, hogy az elsőfokú bíróság jogszabályoknak megfelelően folytatta-e le a bizonyítási eljárást és jogszerűen mellőzte-e a kamerafelvétel megtekintését, ugyanis, ha a felperes ezt kívánta volna kifogásolni, akkor a Kp. 78. § (1) és (2) bekezdésének, valamint a Pp. 278. § (1) bekezdésének a megsértésére kellett volna hivatkoznia. Álláspontja szerint azonban ez utóbbi jogszabálysértések érdemi vizsgálata esetén sem lenne megalapozott a fellebbezés, mivel az alperes a hatósági eljárásban az alperesi érdekelt és a Zrt. egybehangzó nyilatkozata alapján állapította meg, hogy az ítélet nem került a Zrt. részére átadásra, s az elsőfokú bíróság által a perben meghallgatott tanú is azt erősítette meg, hogy a Zrt. az ítéletet nem kapta meg. Erre figyelemmel teljes mértékben szükségtelen volt ugyanerre a kérdésre meghallgatni a fiókvezetőt, illetve a fióklátogatásról készült hangfelvétel meghallgatásán túl megtekinteni a kamerafelvételt is. Hangsúlyozta, hogy a felperes az elsőfokú eljárásban elsődlegesen mindvégig arra hivatkozott, hogy az ítéletet a Zrt. korábban körlevélben küldhette körbe a munkatársainak.
- [18] Az alperesi érdekelt a fellebbezési ellenkérelmében kérte az elsőfokú ítélet helybenhagyását a Kp. 109. § (1) bekezdése alapján, valamint a felperes perköltség megtérítésére kötelezését. Fellebbezési ellenkérelmének indokaként előadta, hogy a kamerafelvételek bíróság általi megtekintése tárgyában visszatérő felperesi érvek nem relevánsak, mivel a kamerafelvétellel kapcsolatos érdemi kifogást a keresetlevél nem tartalmazott, mindössze annak „csökkentett üzemmódu” jellegére utalt. A Kp. 2. § (1) bekezdésében és 4. § (2) bekezdésében foglalt rendelkezések alapján rámutatott továbbá arra, hogy a közigazgatási perben eljáró bíróságnak nem kötelezettsége az alperes által már lefolytatott bizonyítás ismételt lefolytatása, feladata a hatóság által lefolytatott bizonyítás jogszerűségének értékelése a felperesi tény- és jogállás keretei között. Kifejtette, hogy a felperes a keresetlevél 8. pontjában konkrétan azt állította, hogy a „birtokvédelmi papír” az alperesi érdekelt részéről a Zrt. részére körlevélben keresztül került átadásra, ezáltal a kereseti kérelemhez kötöttség Kp. 2. § (4) bekezdésében megjelenő elvének fényében az elsőfokú ítélet helytállóan tartalmazza, hogy az ítélet Zrt. részére korábban történő megküldése szempontjából a 2018. november 14-én történtek nem relevánsak.
- [19] A felperes a fellebbezési ellenkérelmekre tett észrevételeiben (10. és 11. sorszámú perirat) kifejtette, hogy a Pp. 346. § (4) bekezdésének első fordulata alapján hivatkozhat a tényállás nem megfelelő megállapítására, a keresetlevél 14. pontjában egyértelműen rögzítette, hogy az ítélet átadására 2018. november 14-én került sor, továbbá, hogy az alperesi érdekelt fellebbezési ellenkérelmének 2. oldal 2. bekezdése - a felperes álláspontja szerint - pervesztő nyilatkozatot tartalmaz. A felperes előadta, hogy a közigazgatási eljárásban az alperesi érdekelt által becsatolt két kamerafelvételből (egy kitakarás nélküli, teljes és egy homályosított felvétel) a teljes felvételt nem látta, pedig kérte annak megtekintését és másolat kiadását is, azonban ezt az alperes megtagadta. Álláspontja szerint a hangfelvétel és a kamerafelvétel egymástól elválaszthatatlan az események rekonstruálásához. Az alperesi

érdekelte fellebbezési ellenkérelmének a keresetlevél 8. pontja és a kereseti kötöttség összefüggését bemutató érvelése kapcsán utalt a fellebbezés 24. pontjára.

A másodfokú bíróság döntése és annak jogi indokai

- [20] A fellebbezés - a következők szerint - nem alapos.
- [21] A Kúria az elsőfokú ítélet jogszerűségét a Kp. 108. § (1) bekezdése szerint eljárva, a felperes fellebbezésének, valamint az alperes és az alperesi érdekelt fellebbezési ellenkérelmének a keretei között vizsgálhatta felül. Ennek eredményeként megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen tárta fel és abból helytálló következtetésre jutott. Az elsőfokú ítélet indokolásában foglaltakat a Kúria osztja, azokat megismételni nem kívánja.
- [22] Az alperes a fellebbezési ellenkérelmében helytállóan mutatott rá a Kp. 100. §-a tekintetében kialakult egységes bírói gyakorlatra, ugyanakkor a Kúria hangsúlyozza, hogy a fellebbezést nem kizárólag a Kp. 100. §-ában foglalt rendelkezés alapján, hanem a Kp. 104. §-a rendelkezésére is figyelemmel kell megvizsgálni. A Kp. 104. § (2) bekezdése értelmében, ha a fellebbezésben tartalmilag helyesen történik hivatkozás a jogszabálysértés tényére, de a megsértett jogszabályhely megjelölése téves, ezen okból a fellebbezés nem utasítható vissza. Ez a rendelkezés egyúttal azt is jelenti, hogy téves jogszabályi hivatkozás esetén a fellebbezés tartalmi hivatkozásait a bíróságnak vizsgálnia kell. Tény, hogy a felperes által kifejtett tartalmi hivatkozások túlmutatnak a fellebbezésben megjelölt - az ítélet tartalmi elemeire vonatkozó - jogszabályhelyek szerinti, ezáltal az ítélet tartalmi követelményét is képező tényállás megállapítási és indokolási kötelezettségen, azonban mivel a fellebbezés tartalmi hivatkozást és jogszabályhely megjelölést egyaránt magában foglal, ezért a felperes által kifejtett tartalmi hivatkozások vizsgálatát a Kúria - az alperes fellebbezési ellenkérelmében foglaltak ellenére - nem mellőzhette. Ez nemcsak abból következik, hogy a Kp. 100. §-a nem írja felül a 104. § (2) bekezdését, hanem a Kp. 2. § (2) bekezdésében előírt tisztességes eljárás követelményéből és a 2. § (4) bekezdésének azon rendelkezéséből is, hogy a felek által benyújtott kérelmeket azok tartalma szerint kell figyelembe venni.
- [23] A Kúria - tehát a fellebbezést érdemben vizsgálva - nem ítélte megalapozottnak a felperes által - a Kp. 84. § (2) bekezdésére figyelemmel a Pp. 346. § (4) és (5) bekezdése alapján - hivatkozott tényállás megállapítási és indokolási kötelezettség megsértését. A felperes jogszabálysértésként olyan törvényi rendelkezéseket jelölt meg, amelyek az ítélet tartalmi elemei körében az indokolási kötelezettségre vonatkoznak, (ugyanis a Pp. 346. § (4) bekezdésében foglalt rendelkezés értelmében az ítélet indokolása a bíróság által megállapított tényeket, a feleknek a per tárgyára vonatkozó kérelmét, illetve nyilatkozatát és azok alapjának rövid ismertetését, az érdemi rendelkezés tartalmára történő utalást, továbbá a jogi indokolást tartalmazza, a Pp. 346. § (5) bekezdése a jogi indokolás körében tartalmi elemként nevesíti az ítélet alapjául szolgáló jogszabályokat és szükség esetén azok értelmezését, a megállapított tényekre vonatkozó bizonyítékokat azokkal a körülményekkel együtt, amelyeket a bíróság a bizonyítékok mérlegelésénél irányadónak vett, a tények megállapításának egyéb körülményeit, továbbá azokat az okokat, amelyek miatt a bíróság valamely tényállítást nem talált bizonyítottnak, vagy amelyek miatt a felajánlott bizonyítást mellőzte), ugyanakkor tartalmát tekintve konkrétan a tényállás megállapítási és indokolási kötelezettség megsértését nevesítette.
- [24] A Kúria rámutat arra, hogy az elsőfokú bíróság a felperes kereseti kérelmét az alperesi határozat rendelkező részének a keresetindítási határidőn belül vitatott III. pontjára kiterjedő keresetként érdemben megvizsgálta, a perben bizonyítást folytatott le, ennek eredményeként az ítéletben a vitatott határozati rendelkezésre vonatkozó tényállás megállapítási kötelezettségét teljesítette, az elsőfokú ítélet 1-3. oldalán a vitatott határozati rendelkezés szempontjából releváns tényeket ismertetette.

- [25] Az alperesi határozat rendelkező részének III. pontja személyes adataira vonatkozó adatkezelési rendelkezésekhez kapcsolódó jogsértés megvalósulásának vizsgálata alapján hozott döntés, így a GDPR 2. cikk (1) bekezdése alapján a GDPR-t kell rá alkalmazni. A GDPR 6. cikk (1) bekezdése értelmében a személyes adatok kezelése kizárólag akkor és annyiban jogszerű, amennyiben legalább az alábbiak egyike teljesül: a) az érintett hozzájárulását adta személyes adatainak egy vagy több konkrét célból történő kezeléséhez; b) az adatkezelés olyan szerződés teljesítéséhez szükséges, amelyben az érintett az egyik fél, vagy az a szerződés megkötését megelőzően az érintett kérésére történő lépések megtételéhez szükséges; c) az adatkezelés az adatkezelőre vonatkozó jogi kötelezettség teljesítéséhez szükséges; d) az adatkezelés az érintett vagy egy másik természetes személy létfontosságú érdekeinek védelme miatt szükséges; e) az adatkezelés közérdekű vagy az adatkezelőre ruházott közhatalmi jogosítvány gyakorlásának keretében végzett feladat végrehajtásához szükséges; f) az adatkezelés az adatkezelő vagy egy harmadik fél jogos érdekeinek érvényesítéséhez szükséges, kivéve, ha ezen érdekekkel szemben elsőbbséget élveznek az érintett olyan érdekei vagy alapvető jogai és szabadságai, amelyek személyes adatok védelmét teszik szükségessé, különösen, ha az érintett gyermek. Az alperes az eljárása során a felperes kérelme és a GDPR 6. cikk (1) bekezdésében foglalt rendelkezések mentén vizsgálta, hogy az ítéletet a Zrt. jogalap nélkül kezeli-e, fennáll-e a jogsértés és indokolt-e a felperes által kért, az ítélet törlésére irányuló kötelezés elrendelése. Erre figyelemmel az alperesi határozat rendelkező részének III. pontja alapján vizsgált jogsértés megvalósulása szempontjából releváns tényállási elemeket az képezi, hogy a Zrt. vagy annak alkalmazottja az ítéletet nem kapta meg, így a Zrt. az ítélettel összefüggésben nem végez adatkezelést. E releváns tényállási elemeket és a tényállás megállapításának alapjául szolgáló bizonyítékokat az elsőfokú ítélet tartalmazza, így a tényállás megállapítási kötelezettség tekintetében jogszabálysértés nem áll fenn.
- [26] Az indokolási kötelezettség teljesítésének felperes általi vitatása kapcsán az alperes a fellebbezési ellenkérelmében helytállóan mutatott rá, hogy az elsőfokú ítélet a megjelölt jogszabályhelyek alapján akkor minősülhetne jogszabálysértőnek, ha nem tartalmazná a felperes bizonyítási indítványai mellőzésének indokait. A Kúria hangsúlyozza, hogy az elsőfokú bíróságot e tekintetben sem terheli mulasztás, ugyanis az elsőfokú ítélet indokolásában tételesen számot adott arról, hogy a felperes bizonyítási indítványait - így a fiókvezető és a Zrt. vezérigazgatójának tanúként történő meghallgatását, valamint a kamerafelvétel megtekintését - miért tartotta szükségtelennek. Az elsőfokú ítélet 6. és 7. oldalán a felperesi bizonyítási indítványok mellőzésének indokait a bíróság részletesen kifejtette, ezáltal indokolási kötelezettségének is eleget tett.
- [27] A felperes ténszerűen mutatott rá, hogy a bankfiókban 2018. november 14-én készült, az alperes által eljárása során bizonyítékként értékelt kamerafelvétel a perben nem áll rendelkezésre, azt az elsőfokú bíróság nem szerezte be és nem értékelte. A felperes ennek alátámasztása körében a harmadik tárgyalási jegyzőkönyvre is helyesen hivatkozott. Ugyanakkor a kamerafelvétel beszerzésének hiánya nem tette az elsőfokú ítéletet megalapozatlanná. A Kúria hangsúlyozza, hogy az elsőfokú bíróság a közigazgatási eljárás keretében tett nyilatkozatokat, a felek és az alperesi érdekelt perbeli nyilatkozatait, a perben folytatott bizonyítási eljárás eredményeként rendelkezésre álló tanúvallomást és a felperes által a bankfiókban készített hangfelvételt az alperes által megállapított tényállással is összevetve értékelte, a bizonyítékok mikénti értékelése az elsőfokú ítélet indokolásából megállapítható, így bizonyítékokkal kellően alátámasztott és megalapozott az ítélet. Az alperes a fellebbezési ellenkérelmében helytállóan mutatott rá, hogy az alperesi érdekelt és a Zrt. egybehangzó nyilatkozata alapján állapította meg, hogy az ítélet a Zrt. részére nem került átadásra, amely egybehangzó nyilatkozatokat a perben tanúként meghallgatott is megerősítette, s az elsőfokú bíróság a hangfelvételt is meghallgatta, így további bizonyítás - akár a fiókvezető meghallgatása, akár a kamerafelvétel beszerzése - szükségtelen volt.

- [28] A Kúria mindenek előtt a felperes által - a kamerafelvétel beszerzésének hiánya okán - állított eljárás jogszabálysértés esetleges fennállását vizsgálta. E körben a közigazgatási iratok és a periratok alapján úgy ítélte meg, hogy a közigazgatási eljárásban értékelt kamerafelvétel perben történő beszerzésének hiánya az alább részletezendő indokokra tekintettel az ügy érdemi eldöntését nem befolyásolta, új eljárás lefolytatását tehát nem indokolhatja.
- [29] A periratok alátámasztották, hogy a felperes a közigazgatási eljárás során a közigazgatási iratokba betekintett, azok tartalmát megismerte, az iratbetekintés alkalmával a felperes kérésére a kamerafelvételről másolatot készítettek és azt részére DVD lemezen átadták, amelyet a közigazgatási iratanyag kétséget kizáróan alátámaszt. A felperes a kamerafelvétel tartalmát a közigazgatási eljárás során megismerte, ezáltal önmagában a kamerafelvétel perben való beszerzésének hiánya számára jogsérelmet nem eredményezett. A rendelkezésre álló iratok, ezek körében a nyilatkozatok, az alperesi érdekelt belső ügyviteli dokumentumai, a felperes által készített hangfelvétel és a perbeli tanúnyilatkozat fényében az elsőfokú ítélet ténymegállapítása alapos, a per érdemi eldöntésére kiható lényeges eljárás szabályszegés nem valósult meg, így a Kp. 110. § (2) bekezdésére alapított felperesi hivatkozás sem foghatott helyt. A fentiekre figyelemmel a kamerafelvétel beszerzése a fellebbezési eljárásban is szükségtelen volt.
- [30] A Kúria megalapozatlannak értékelte azt a felperesi hivatkozást, miszerint önmagában a becsatolt hangfelvételből is kiderül, hogy - a fellebbezés 11. pontja szerint - az iratot, illetve - a fellebbezés 14. pontja szerint - az ítéletet a Zrt. biztonsági őre 2018. november 14-én a bankfiókban helyben is megkapta bizonyos időre. A Kúria megjegyzi, hogy a felperes a keresetlevelében a hangfelvétel kapcsán birtokvédelmi papír alatt az ítéletet értette (keresetlevelél 2. oldal IV. rész 7. pont), keresetlevelében azt állította, hogy a hangfelvétel az ítélet átadását kétséget kizáróan igazolja. A periratokból megállapítható, hogy az elsőfokú bíróság a felperes által készített hangfelvételt - a felperes által is elismerten - többször meghallgatta, a perben tanúbizonyítást folytatott, mindezek és a közigazgatási eljárásban tett nyilatkozatok alapján megalapozottan rögzíti az elsőfokú ítélet a felperes által előadottak (miszerint az ítélet a Zrt.-nek átadásra került) cáfolatát, azaz az elsőfokú bíróság kellő alappal fogadta el tisztázottnak, hogy a Zrt. vagy alkalmazottja az ítéletet nem kapta meg. Az elsőfokú bíróság okszerűen jutott arra a következtetésre, hogy a Zrt. biztonsági őrének birtokvédelmi papírra tett utalása nem igazolja az ítélet részére, helyben, bizonyos időre történő átadását, továbbá az elsőfokú bíróság azt is tényszerűen, valóságúen rögzítette, miszerint nem volt vitatott, hogy a Kft. részéről eljáró biztonsági őr, illetve kitérő rendőr részére az ítélet egy példánya átadásra került, aki abba betekintett, ezt a jogsértést azonban már maga az alperes az alperesi érdekelt terhére a közigazgatási határozat rendelkező részének I. pontjában megállapította, az ezzel összefüggő jogkövetkezményt az alperes levonta, amely határozati megállapítást a felperes a keresetében nem vitatta.
- [31] A Kúria csupán utal arra, hogy mindezen közben a felperes nyilatkozata önellentmondásos is. A felperes a fellebbezésében arra hivatkozott, hogy a hangfelvétel önmagában igazolta az iratátadást, szó szerint úgy fogalmazott, hogy „a hangfelvétel igen hatékonyan és szerencsésen igazolta a PKKB Ítélet, mint felperesi személyes adat
Zrt-
nek és a járőrének, járőreinek történő átadását a fiókjában”. Ugyanakkor a felperes ennek mégis további bizonyítását, a bizonyítási indítványai mellőzését hiányolja, sérelmezi. Márpedig kétséget kizáró bizonyíték további igazolásra nem szorulna.
- [32] Mind ettől függetlenül a Kúria rámutat, hogy a felperes azon érvelése, miszerint a kamerafelvétel alá tudta volna támasztani, hogy az ítélet a rendőrszolgálat kezében volt, nem alkalmas annak igazolására, hogy az ítéletet a Zrt. biztonsági őre is megkapta, illetve annak igazolására sem alkalmas, hogy a Zrt. máskor, más módon megkapta az ítéletet. A felperes keresete az alperesi határozat rendelkező részének III. pontja ellen irányult, amely vonatkozásában nem releváns, hogy a bankfiókban a rendőrszolgálat kezében volt az ítélet. A bankfiókban való iratátadás tekintetében az elsőfokú ítélet 5. oldalán téves következtetés -

felperes hivatkozása ellenére - nem áll fenn, mivel az a körülmény, hogy a bankfiókban a rendőrfőnök kezében volt az ítélet, nem igazolja, hogy a Zrt. biztonsági őre mit ért az „ott van” vagy a „birtokvédelmi papír” kifejezés alatt, továbbá azt sem igazolja, hogy azt a Zrt. akár a bankfiók látogatásakor, akár azt megelőzően megkapta. Emellett a Kúria - az alperesi érdekelt fellebbezési ellenkérelmében foglaltakra is figyelemmel - rámutat arra, hogy az elsőfokú bíróság eljárásának, ezáltal a közigazgatási pernek a keretét a felperes kereseti kérelme behatárolja, s a felperes a keresetlevél 8. pontjában konkrétan azt állította, hogy a „birtokvédelmi papír” az alperesi érdekelt részéről a Zrt. részére körlevélen keresztül került átadásra, amelynek kapcsán okszerűen vonhatta le az elsőfokú bíróság azt a következtetést, hogy ennek alátámasztására a kamerafelvétel nem alkalmas.

[33] A kamerafelvétel beszerzésére, mint bizonyítási indítványra vonatkozó felperesi érvelés nem támasztja alá az elsőfokú ítélet jogszabálysértő voltát, mivel az elsőfokú bíróság - annak ellenére, hogy utalt arra, hogy nem tekinti határozott bizonyítási indítványnak a felperes előterjesztését - a bizonyítási indítvány mellőzésének kellő indokát adta (elsőfokú ítélet 7. oldal második bekezdése). Ezen indokolásra figyelemmel az elsőfokú ítélet 7. oldal második bekezdésének a bizonyítási indítvány határozott előterjesztése hiánya miatti iratellenességére alapított felperesi hivatkozás nem képezhetette az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésének az alapját.

[34] A Kúria úgy értékelte, hogy a 2018. november 14-ei fiókvezetői feljegyzés becsatolásának hiányára és a 2019. március 7-ei fiókvezetői levélre alapított felperesi hivatkozás sem támasztja alá a fellebbezés megalapozottságát. A felperes keresetlevelében a közigazgatási határozat rendelkező részének III. pontját vitatta, amely szerint az alperes azért nem kötelezte a Zrt.-t az ítélet törlesztésére, valamint annak hitelt érdemlő igazolására, mivel a Zrt. nem rendelkezik az ítélettel, így annak vonatkozásában adatkezelést sem folytat. A 2018. november 14-ei fiókvezetői feljegyzés körében kifejtett felperesi érvek nem igazolják, hogy a Zrt. az ítélettel rendelkezne, így a keresettel támadott határozati rendelkezés tényállása szempontjából nem relevánsak, miként az elsőfokú ítélet jogszerűségének megítélése szempontjából az sem bír jelentőséggel, hogy a felperes 2018. november 14. napján milyen célból kereste fel a bankfiókot, a felperes bankfiókban való eljárásakor milyen a közte és a fiókvezető között fennálló viszony, azt a bankközi utasítások mennyiben befolyásolják, s készül-e a felperes bankfiók-látogatásairól fiókvezetői feljegyzés. Ezek a körülmények a Zrt.-re vonatkozóan az ítélet, illetve az azzal összefüggő adatkezelés kapcsán tett ténymegállapításokat nem befolyásolják. A fiókvezető 2019. március 7. napján írt e-mailje a közigazgatási iratok között rendelkezésre áll, így arra az elsőfokú bíróság az ítéletében kellő alappal utalt.

[35] A tényállás tisztázásának megsértése körében a felperes megalapozatlanul hivatkozott arra is, hogy az elsőfokú bíróság ignorálta a hangfelvételt. Ezzel szemben tény, hogy az elsőfokú bíróság a hangfelvételt - a felperes által a fellebbezésben is elismerten - több alkalommal meghallgatta. Nem eredményezi a bizonyíték jogszabálysértő mellőzését és a tényállás tisztázási követelmény megsértését sem az a körülmény, hogy a bizonyítékot az elsőfokú bíróság a felperes elvárásától eltérően értékelte. A hangfelvétel értékelése körében a Kúria az elsőfokú bíróság részéről logikátlan, okszerűtlen következtetést nem tárt fel, a hangfelvétel vonatkozásában téves következtetés levonását a fellebbezésben előadottak sem igazolnak. Erre figyelemmel az elsőfokú ítélet 6. oldalának utolsó előtti bekezdésében a tanúvallomás értékelése körében tett megállapításra vonatkozó felperesi tiltakozás sem alapos.

[36] A felperes a fellebbezésében alaptalanul tekinti tévedésnek az elsőfokú ítélet 7. oldalának második bekezdésében foglaltakat, miszerint a keresetében azt kívánta bizonyítani, hogy az ítélet a Zrt. részére már korábban megküldésre került. Ezzel szemben tény, hogy a keresetlevelében a felperes birtokvédelmi papírként az ítéletet nevesíti, s a keresetlevél 8. pontjában arra hivatkozik, hogy „A tények és a felperes által csatolt hangfelvétel önmagukban igazolják a birtokvédelmi papír részéről a Zrt.-nek történő átadását.

Raadásul ezen átadásra körlevélen keresztül került sor.” A keresetlevél 8. pontja alapján tehát az elsőfokú bíróság nem tévedett az elsőfokú ítélet felperes által hivatkozott részében sem, mivel a felperes maga utalt a körlevélen keresztül történő átadásra is (keresetlevél 10. pont). Ezt a felperes fellebbezési ellenkérelmekre vonatkozó észrevételében tett előadása, a fellebbezés 24. pontjára - kifejezetten annak a) és b) pontjára is vonatkozó - hivatkozása nem cáfolja, mindössze azt tükrözi, hogy a felperes a közigazgatási eljárás során benyújtott beadványában az ítélet Zrt. vagy alkalmazottja részére történő átadásának több lehetséges módját (írásban és körlevélben, valamint 2018. november 14-én személyesen) is nevesítette. A közigazgatási eljárás során benyújtott beadvány tartalma nem változtat a Kp. 2. § (4) bekezdésében rögzített kereseti kérelemhez kötöttség elvén.

- [37] A felperes azon érvei, hogy az alperesi határozat tényállása azért is hiányos, mert a 2019. április 17-ei beadványban előadott új kérelmeit az alperes nem bírálta el, nem eredményezhetik az elsőfokú ítélet jogszabálysértő voltának megállapítását, mivel a fellebbezéssel szemben követelmény - miként arra az alperes is hivatkozott a fellebbezési ellenkérelem 6. pontjában -, hogy az ne az alperesi határozat, hanem az elsőfokú ítélet ellen irányuljon. A közigazgatási perben hozott ítélet ellen benyújtott fellebbezés tárgya az elsőfokú ítélet, nem az alperes határozata és eljárása, ezért az alperes eljárására vagy határozatára vonatkozóan az elsőfokú ítélet ellen benyújtott fellebbezésben tett felperesi előadás nem vehető figyelembe az elsőfokú ítélet jogszerűsége körében.
- [38] A fentiekre figyelemmel a fellebbezés nem alapos, ezért a Kúria az elsőfokú bíróság érdemben helyes ítéletét a Kp. 109. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

Záró rész

- [39] A felperes a fellebbezésben, az alperes és az alperesi érdekelt - a veszélyhelyzet ideje alatt érvényesülő egyes eljárásjogi intézkedésekről szóló 74/2020. (III. 31.) Korm. rendelet 41. §-a alapján a tárgyaláson kívüli elbírálásról szóló tájékoztatást követően benyújtott - fellebbezési ellenkérelemben tárgyalás tartása iránti kérelmet nem terjesztett elő, így a Kúria a fellebbezést a Kp. 107. § (1) bekezdésében, valamint a Kp. 99. § (3) bekezdése alapján irányadó 77. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezés alapján tárgyaláson kívül bírálta el.
- [40] A Kúria a pervesztes felperest a Kp. 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 83. § (1) bekezdése alapján kötelezte az alperes és az alperesi érdekelt javára a fellebbezési eljárási költség megfizetésére. Az alperes és az alperesi érdekelt a felmerült költségét a Pp. 81. §-ában foglalt rendelkezésnek megfelelően költségjegyzéken felszámította. A Kúria a felperes által az alperes részére fizetendő perköltség összegét a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdés a) pontja és (2) bekezdése alapján állapította meg, 40.000 forintra mérsékelve a költségjegyzékben felszámított 175.000 forint ügyvédi munkadíj összegét, amely mérséklés során figyelemmel volt arra, hogy a fellebbezési eljárásban az alperesi képviselő tevékenysége a fellebbezési ellenkérelem elkészítésében nyilvánult meg, fellebbezési tárgyalás megtartására nem került sor. Az alperesi érdekelt részére fizetendő fellebbezési eljárási költség összegét a Kúria a felszámítással egyezően 20.000 forintban határozta meg, mivel azt a kifejtett jogi képviselői munkával arányban állónak értékelte.
- [41] A Kúria az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 39. § (3) bekezdés d) pontjában és 46. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezések szerint megállapított 40.000 forint összegű fellebbezési illeték viselésére és megfizetésére a Pp. 102. § (1) bekezdése alapján a pervesztes felperest kötelezte.
- [42] Az ítélet elleni felülvizsgálat lehetőségét a Kp. 116. § d) pontja zárja ki.

Budapest, 2020. június 17.

dr. Mudráné dr. Láng Erzsébet s.k. a tanács elnöke,

dr. Banu Zsoltné dr. Szabó Judit s.k. előadó bíró,

Ságiné dr. Márkus Anett s.k. bíró

**A kiadmány hitelétől:
tisztviselő**